

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Izaiáš 53:8 Skrze útlak a soud byl vzat, kdo se bude zabývat jeho údělem? [n. v jeho generaci kdo se nad tím zamyslí?] Neboť byl vyťat ze země živých, jeho rána přišla za přestoupení mého lidu.

Jan 18:12-14 ¹²Oddíl, velitel a židovští strážci Ježíše zatkli a spoutali ho. ¹³Přivedli ho nejprve k Annášovi; byl totiž tchánem Kaifáše, který byl toho roku veleknězem. ¹⁴Byl to právě Kaifáš, který poradil Židům, že je prospěšné, aby jeden člověk zemřel za národ.

Jan 18:19-22 ¹⁹Velekněz se Ježíše otázal na jeho učedníky a na jeho učení. ²⁰Ježíš mu odpověděl: "Já jsem mluvil k světu veřejně; učil jsem vždy v synagoze a v chrámě, kde se scházejí všichni Židé, a nic jsem neříkal tajně. ²¹Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem jim pověděl; hle, tito vědí, co jsem řekl." ²²Když to řekl, jeden strážce, který stál poblíž, dal Ježíšovi ránu se slovy: "Takto odpovídáš veleknězi?"

Christ calmly replied, "If I have spoken evil, bear witness of the evil: but if well, why smitest thou Me?" He spoke no burning words of retaliation. His calm answer came from a heart sinless, patient, and gentle, that would not be provoked. DA 700.2

DA – Touha věků 700.2 Kristus mu v klidu odpověděl: **Jan 18,23 (B21)** „Jestli jsem řekl něco špatného, dokaž to. Jestli ne, tak proč mě biješ?“ Nenechal se vyprovokovat a nevyslovil žádná slova odplaty. Jeho klidná odpověď vyvěrala z bezhříšného srdce naplněného trpělivostí a laskavostí. (srv. TV 446.5)

Christ suffered keenly under abuse and insult. At the hands of the beings whom He had created, and for whom He was making an infinite sacrifice, He received every indignity. And He suffered in proportion to the perfection of His holiness and His hatred of sin. His trial by men who acted as fiends was to Him a perpetual sacrifice. To be surrounded by human beings under the control of Satan was revolting to Him. And He knew that in a moment, by the flashing forth of His divine power, He could lay His cruel tormentors in the dust. This made the trial the harder to bear. DA 700.3

DA – Touha věků 700.3 Kristus týrání a urážení nesl těžce. Lidé, které stvořil a pro které podstupoval nekonečnou oběť, Jej ponižovali všemi možnými způsoby. Trpěl tím více, čím je svou dokonalostí, svatostí a nenávisť k hříchu převyšoval. Utrpení z rukou lidí, kteří se chovali jako běsové, pro Něj bylo nepřetržitou obětí. Protivilo se Mu být obklopen lidmi, které ovládal Satan. Věděl, že v jediném okamžiku může zábleskem své božské moci své kruté trýznitele srazit k zemi. O to těžší bylo tuto zkoušku snášet. (srv. TV 446.6)

His love for His Father, and His pledge, made from the foundation of the world, to become the Sin Bearer, led Him to endure uncomplainingly the coarse treatment of those He came to save. It was a part of His mission to bear, in His humanity, all the taunts and abuse that men could heap upon Him. The only hope of humanity was in this submission of Christ to all that He could endure from the hands and hearts of men. DA 700.5

DA – Touha věků 700.5 Ještě před založením světa se zavázal, že na sebe vezme hřích lidstva. Pro tento slib a z lásky k Otci bez reptání trpěl surové jednání lidí, které přišel spasit. Součástí Jeho poslání na zemi bylo snášet všechny urážky a křivdy, kterými budou lidé schopni Jej zahrnout. Jediná naděje lidstva spočívala v tom, že se Kristus podvolil všemu, co bylo možné z rukou a srdcí lidí unést. (srv. TV 447.1)

Marek 14:53 Ježíše odvedli k veleknězi a shromáždili se [k němu] všichni velekněží, starší a učitelé Zákona.

Caiaphas had regarded Jesus as his rival. The eagerness of the people to hear the Saviour, and their apparent readiness to accept His teachings, had aroused the bitter jealousy of the high priest. But as Caiaphas now looked upon the prisoner, he was struck with admiration for His noble and dignified bearing. A conviction came over him that this Man was akin to God. The next instant he scornfully banished the thought. Immediately his voice was heard in sneering, haughty tones demanding that Jesus work one of His mighty miracles before them. But his words fell upon the Saviour's ears as though He heard them not. The people compared the excited and malignant deportment of Annas and Caiaphas with the calm, majestic bearing of Jesus. Even in the minds of that hardened multitude arose the question, Is this man of godlike presence to be condemned as a criminal? DA 704.1

DA – Touha věků 704.1 Kaifáš považoval Ježíše za svého soupeře. Dychtivost lidu naslouchat Spasiteli a jeho očividná ochota přijmout Ježíšovo učení vzbudily ve veleknězi trpkou závist. Když se však na vězně podíval, musel obdivovat Jeho vznešenost a důstojnost. Vnitřní hlas ho přesvědčoval, že tento člověk je spřízněný s Bohem. Kaifáš tento hlas však ihned s pohrdáním umlčel. Soudní síní zazněla jeho jízlivá žádost, aby Ježíš předvedl nějaký ze svých zázraků. Ale Spasitel jako by jeho slova a povýšený tón hlasu ani neslyšel. Zjevného rozdílu mezi Ježíšovým vznešeným klidem a Annášovou a Kaifášovou zlomyslnou podrážděností si všiml i zatvřelý dav a kladl si otázku: Může být tento člověk, ze kterého vyzraňuje božství, odsouzen jako zločinec? (srv. TV 448.4)

Marek 14:55-59 ⁵⁵Velekněží a celá velerada hledali proti Ježíšovi svědectví, aby ho odsoudili k smrti, ale nenalezali. ⁵⁶Neboť mnozí proti němu křivě svědčili, ale jejich svědectví nebyla stejná. ⁵⁷Někteří povstali a křivě proti němu svědčili: ⁵⁸“My jsme ho uslyšeli, jak říká: Já zbořím tuto svatyni udělanou rukama a ve třech dnech vybuduji jinou, ne rukama udělanou.” ⁵⁹A ani tak jejich svědectví nebylo shodné.

Patiently Jesus listened to the conflicting testimonies. No word did He utter in self-defense. At last His accusers were entangled, confused, and maddened. The trial was making no headway; it seemed that their plottings were to fail. Caiaphas was desperate. One last resort remained; Christ must be forced to condemn Himself. The high priest started from the judgment seat, his face contorted with passion, his voice and demeanor plainly indicating that were it in his power he would strike down the prisoner before him. “Answerest Thou nothing?” he exclaimed; “what is it which these witness against Thee?” DA 706.1

DA – Touha věků 706.1 Ježíš trpělivě naslouchal rozporuplným svědeckým výpovědím. Na svoji obranu nepronесl jediné slovo. Nakonec byli zmateni i Jeho žalobci, nevěděli kudy kam a rozzuřilo je to.

Vyšetřování k ničemu nevedlo, zdálo se, že jejich nástrahy a intriky selžou. Kaifáš byl zoufalý. Zbývalo jediné: přimět Krista k tomu, aby odsoudil sám sebe. Velekněz vstal ze své soudní stolice, jeho tvář planula hněvem a z jeho hlasu i vystupování vyplývalo, že by Ježíše nejraději usmrtil, kdyby to bylo v jeho pravomoci. Vykřikl: **Matouš 26,62** „*Nic neodpovídáš? Co tito lidé svědčí proti tobě?*“ (srv. TV 449.3)

Jesus held His peace. “He was oppressed, and He was afflicted, yet He opened not His mouth: He is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb, so He openeth not His mouth.” Isaiah 53:7. DA 706.2

DA – Touha věků 706.2 Ježíš zachoval klid. **Izajáš 53,7** „*Byl vystaven útlaku, ale pokořil se a neotevřel ústa: jako beránek vedený na porážku a jako ovce před střihači byl němý, ústa neotevřel.*“ (srv. TV 450.1)

At last, Caiaphas, raising his right hand toward heaven, addressed Jesus in the form of a solemn oath: “I adjure Thee by the living God, that Thou tell us whether Thou be the Christ, the Son of God.” DA 706.3

DA – Touha věků 706.3 Nakonec Kaifáš pozvedl pravici směrem k nebi a oslovil Ježíše formou slavnostní přísahy: **Matouš 26,63** „*Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zda jsi Mesiáš, Syn Boží!*“ (srv. TV 450.2)

To this appeal Christ could not remain silent. There was a time to be silent, and a time to speak. He had not spoken until directly questioned. He knew that to answer now would make His death certain. But the appeal was made by the highest acknowledged authority of the nation, and in the name of the Most High. Christ would not fail to show proper respect for the law. More than this, His own relation to the Father was called in question. He must plainly declare His character and mission. Jesus had said to His disciples, “Whosoever therefore shall confess Me before men, him will I confess also before My Father which is in heaven.” Matthew 10:32. Now by His own example He repeated the lesson. DA 706.4

DA – Touha věků 706.4 K této výzvě už Kristus nemohl zůstat němý. Byl čas mlčet, ale také čas mluvit. Ježíš nepromluvil, dokud se Jej velekněz přímo nezeptal. Věděl, že když odpoví, bude to pro Něho znamenat jistou smrt. Otázku Mu položil nejvyšší představitel národa ve jménu Všemohoucího Boha. Kristus by neopomenul projevit náležitou úctu k zákonu. Navíc velekněz zpochybnil Jeho vztah k Otci. Spasitel musí jasně odhalit svůj charakter i své poslání. Již dříve řekl svým učedníkům: **Matouš 10,32** „*Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, se i já přiznám před svým Otcem, který je v nebesích.*“ Nyní tuto lekci zopakoval svým vlastním příkladem. (srv. TV 450.3)

Every ear was bent to listen, and every eye was fixed on His face as He answered, “Thou hast said.” A heavenly light seemed to illuminate His pale countenance as He added, “Nevertheless I say unto you, Hereafter shall ye see the Son of man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven.” DA 707.1

DA – Touha věků 707.1 Všichni bedlivě sledovali Jeho tvář a napjatě poslouchali odpověď: **Matouš 26,64** „*Tys to řekl.*“ Zdálo se, že Jeho bledý obličej ozářilo nebeské světlo, a Ježíš dodal: „*Avšak pravím vám, od nynějška spatříte Syna člověka sedícího po pravici Moci a přicházejícího na nebeských oblacích.*“ (srv. TV 450.4)

For a moment the divinity of Christ flashed through His guise of humanity. The high priest quailed before the penetrating eyes of the Saviour. That look seemed to read his hidden thoughts, and burn into his heart. Never in afterlife did he forget that searching glance of the persecuted Son of God. DA 707.2

DA – Touha věků 707.2 Z Kristova lidského těla na okamžik zazářilo božství. Velekněz se před pronikavým pohledem Spasitele zachvěl. Ježíš jako by četl jeho nejskrytější myšlenky a pronikal až do srdce. Na tento zkoumavý pohled pronásledovaného Božího Syna Kaifáš již nikdy nezapomněl. (srv. TV 450.5)

Marek 14:63-64 ⁶³Velekněz roztrhl svá roucha a říká: “Nač ještě potřebujeme svědky? ⁶⁴Slyšeli jste rouhání. Jak se vám to jeví?” Všichni ho odsoudili, že je hoden smrti.